

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobce: **D. M.,**
bytem X,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2020, č. j. 156232/2020/KUSK,

takto:

- I. Žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby se zamítá.
- II. Žaloba se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 4. 3. 2021 domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kolín ze dne 16. 9. 2020, č. j. MUKOLIN/OSCP 94083/20-sed (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci udělena pokuta ve výši 2 000 Kč za spáchání přestupku proti veřejnému pořádku, jehož se měl dopustit dne 14. 1. 2020.
2. Předmětná žaloba je žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odstavce 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
3. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
4. Podle dokladu o doručení bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno dne 9. 11. 2020, což koresponduje i se sdělením žalobce, dle kterého nabylo napadené rozhodnutí právní moci „asi 8. 11. 2020“. Tento den (tedy 9. 11. 2020) je pak zapotřebí považovat za den oznámení dotčeného rozhodnutí žalobkyni ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pondělí 9. 11. 2020, dvouměsíční lhůta pro podání žaloby počala plynout v úterý 10. 11. 2020 a skončila v pondělí 11. 1. 2021.

5. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby žalobce žalobu nejpozději dne 11. 1. 2021 předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil, neboť žalobu zaslal soudu prostřednictvím pošty až dne 4. 3. 2021, jak vyplývá razítka na připojené obálce, tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Lhůta pro podání žaloby tedy nebyla zachována.
6. Žalobce žádá o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby podle § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Uvedl (obecně), že důvodem pro prominutí zmeškání úkonu může být nouzový stav, resp. krizová opatření. Zároveň uvedl, že v důsledku probíhajícího trestního řízení (a jeho omezení na osobní svobodě) neměl přístup k dokumentům, jednacím číslům, rozhodnutím či telekomunikacím.
7. Soud předně poznamenává, že § 41 správního řádu se vztahuje pouze k promíjení zmeškání lhůt ve správním řízení (tedy před správním orgánem) a na úkony a lhůty v soudním řízení správním vůbec nedopadá. Ve správním soudnictví se uplatní § 72 odst. 4 s. ř. s., podle kterého nelze zmeškání lhůty k podání žaloby prominout. Výjimku z tohoto pravidla představuje § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu (dále „zákon o opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie“). Jak však uvedl zdejší soud v usnesení ze dne 26. 5. 2020, č. j. 55 A 43/2020-46, č. 4050/2020 Sb. NSS, *„prominutí zmeškání lhůty není automatickou reakcí soudů na existenci mimořádného opatření, nýbrž je zapotřebí v každém jednotlivém případě tvrdit a osvědčit, že žadateli bylo mimořádným opatřením provedení zmeškaného úkonu „znemožněno nebo podstatně ztíženo“. Žadatel je tedy povinen tvrdit a osvědčit skutečnosti, které nasvědčují tomu, že omezení plynoucí z mimořádného opatření měly na jeho možnost provést zmeškaný úkon zásadní dopad“*.
8. Žalobce k důvodům, proč nemohl podat žalobu v zákonné lhůtě, odkázal na komplikace spojené s probíhajícím trestním řízením a svým omezením na osobní svobodě. Z jeho argumentace vyplývá, že problémem pro žalobce byla skutečnost, že se v době od 16. 12. 2020 do 9. 4. 2021 nacházel ve věznici, čímž byl jeho přístup k různým dokumentům, informacím i komunikačním prostředkům pochopitelně podstatně omezen. Tato skutečnost však nemá žádný vztah k mimořádným opatřením spojeným s epidemií koronaviru SARS CoV-2 a ani žalobce sám netvrdí, že by původcem jeho omezení byla protiepidemická opatření. Pokud jde o jeho odkaz na § 41 správního řádu, pak soud uvádí, že i kdyby pominul výše uvedenou neaplikovatelnost tohoto ustanovení, žalobce ve své argumentaci toliko obecně poznamenává, že nouzový stav může být důvodem pro prominutí zmeškání lhůty, jelikož krizová opatření *„mohou omezit učinit úkon v požadované lhůtě z důvodu omezeného pohybu“*. Žalobce nijak netvrdí, že obecně popsaná situace nastala právě v jeho případě – ostatně to lze pokládat za téměř vyloučené, jelikož pohyb žalobce byl v době od 16. 12. 2020 do 9. 4. 2021 omezen v důsledku omezení osobní svobody a protiepidemická opatření tak na jeho svobodu pohybu jen stěží mohla mít nějaký vliv.
9. Soud ze shora uvedených důvodů neshledal, že by mimořádná opatření při epidemii žalobci znemožňovala nebo podstatně ztěžovala včasné podání žaloby (jiné důvody

k prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby zákon neumožňuje), a proto žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby nevyhověl.

10. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobce podal žalobu opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání, jejíž zmeškání soud neprominul. Proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
11. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby, soud již pro nadbytečnost nerozhodoval o žádosti žalobce o prominutí soudního poplatku a o ustanovení zástupce.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]

Proti výrokům II. – III. tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. června 2021

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.
samosoudce